SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 132. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 14, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 14-го ЛИПНЯ 1993. Ч. 132. РІК С.

КЕРІВНИКИ УКРАЇНИ ПРОТЕСТУЮТЬ

Київ (УНІАР). — Тут 10-го липня до Міністерства Закордонних Справ України запрошено представника амбасади Російської Федерації в Україні Бориса Нечипоренка, якому вручено заяву Президента України Леоніда Кравчука у зв'язку з розглядом Верховною Радою Росії питання про зміну статусу Севастополя. Президент України заявив, що ухвалення Верховною Радою Росії рішення про зміну статусу міста Севастополя, є брутальним нехтуванням усіх міжнародних норм і відверте втручання до внутрішніх справ України та посягання на її територіяльну цілісність.

Амбасадор ЗСА в Україні Роман Попадюк офіційно заявив, що ЗСА взяли до відома заяву Президента України з приводу рішення російського парляменту щодо Севастополя, а також той факт, що Л. Кравчук висловив наміри розвивати дружні відносити з Росією. Намагання російського парляменту посилити напруження у відносинах між Україною і Росією не є своєчасним. ЗСА виступають за недоторканість кордонів згідно з Гельсінкськими угодами. Севастопіль розташований на території Криму і є невід'ємною частиною України.

Президія Верховної Ради України оприлюднила звернення до Ради Безпеки ООН, до Наради з Безпеки і співпраці в Европі і до Ради Північно-Атлантичної співпраці, де рішення Верховної Ради Росії уважають „неприпустимим втручанням до внутрішніх справ України". В заяві сказано, що Росія порушила двосторонні угоди з 19-го листопада 1990 року, коли сторони зобов'язалися поважати територіяльну цілісність одна одної. Рішення російського парляменту суперечить також ялтинським домовленням щодо Чорноморської фльоти і здатне спровокувати непередбачені наслідки. Згадану постанову Росії Президія Верховної Ради України розглядає як таку, що не має юридичної сили і не породжує будь-яких правних наслідків для України. Україна прагне жити в добросусідстві, мирі і злагоді, спираючись на норми міжнародного права, і закликає світові організації використати свій авторитет для впливу на російських парляментаристів, поспішне рішення яких може поставити під загрозу мир і безпеку на українській землі.

Верховна Рада Криму обговорює справу Севастополя

Київ. — У понеділок, 12-го липня, відбулося засідання президії Верховної Ради Криму, на якому обговорювалося рішення Верховної ради Російської Федерації — про статус Севастополя, згідно з яким місто Севастопіль буде належати Росії.

Відкриваючи засідання президії Верховної Ради, голова кримського парляменту Ніколай Багров підкреслив, що досі нема офіційних документів з цього приводу, „більше того, є інформації, що документи ще не підписані". Н. Багров сказав, що він розмовляв з головою Верховної Ради України Іваном Плющем, і той, за словами Багрова, погодився, що треба дочекатися документів Верховної ради Росії і віддати їх на розгляд.

Президія підкреслила, що „становище у Криму і Севастополі дуже складне", що „люди стурбовані, бо пахне не тим, чим треба". Висловлено певність, що ніякого переміщення військ на території Республіки Крим проводитися не буде без згоди Верховної Ради Криму і його голови.

Президія ВР Криму од-

(Закінчення на стор. 3)

Наступний вікенд на Союзівці

„Звуки Союзівки": Г. Гриновець (зліва) та С. Бень.

Союзівка (Г. Колесса). — Щоб задовільнити прохання гостей оселі, програма наступного вікенду, 17—18-го липня, була укладена так, щоб надати можливість вибору — провести час на Союзівці або побувати на фестивалі молоді на „Верховині". Для бажаючих поїхати на цю оселю Українського Братського Союзу організується поїздка автобусом із Союзівки у суботу, 17-го липня, о год. 5-ій вечора. З огляду на обмежену кількість місць слід якнайшвидше резервувати квитки на автобус (ціна — 10 дол. від особи).

А для розваги тих, хто залишатиметься на Союзівці, гратиме оркестра „Звуки Союзівки", у складі якої — Гриць Гриновець і Степан Бень.

Гриць та Степан походять з України. Приїхавши до ЗСА, вони створили оркестру оселі УНСоюзу, назвавши її „Оркестра Союзівки". В репертуарі дуету — українські народні та сучасні пісні, багато власних творів . Недавно Г. Гриновець та С. Бень випустили свою касету.

БОРЯТЬСЯ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 9-го липня, рішенням Кабінету Міністрів України на базі служби захисту економіки від злочинних посягань утворено Державну службу боротьби з економічною злочинністю. Одним з головних завдань новоствореної служби є боротьба зі злочинами в галузі економіки на підприємствах, в організаціях, комерційних структурах, фінансово-кредитній і банковій сферах. Державна служба боротьби з економічною злочинністю є складовою частиною кримінальної міліції МВС, матиме свої управління в областях, Республіці Крим, містах Києві та Севастополі.

Подібних злочинів в Україні виявляють чимало. Наприклад у Запоріжжі заступник начальника обласного пенсійного фонду звинувачується в наданні кредиту 100 міл. карбованців директорові малого підприємства „Тавріка" Сафронову за хабаря у вигляді автомобіля „Таврія". У Волинській області затримано інспектора митниці, який за пропуск автомашин без належного митного огляду через КПП Ягодин неодразово отримував хабарі валютою через посередництво місцевого жителя. На Кіровоградському летовищі затримано директора спільного українсько-вірменського підприємства, який намагався завантажити у літак місцевої летунської школи, що виконував навчальний політ з Кіровограду до Єревану, одяг закордонного виробництва на суму 3 міл. карбованців.

Зросла також кількість людей, які намагаються незаконно перетнути державний кордон України. У січні цього року прикордонники затримали 128 порушників, а в червні — 870. Найбільше порушників затримано на українсько-словацькому, польському та російському кордонах. Головно це мігранти з Південно-Східної Азії, Близького і Далекого Сходу. Нелегальна міграція через територію України набрала організованого характеру. Прикордонники затримали групи чужоземних громадян чисельністю від 30 до 90 осіб, вилучили понад 70 одиниць вогнепальної зброї, боєприпаси, понад 100 кілограмів наркотичної сировини, припинили вивіз близько 100 тонн цукру, 732 кілограмів міді, радіоапаратури на суму 52 міл. карбованців, алкогольних напоїв на суму понад 42 міл. крб. тощо. Всього за червень затримано контрабанди на загальну суму 632.5 міл. крб. Державний кордон за цей місяць легально перейшло понад 5 мільйонів осіб.

Українські гімнастки здобули золоту медалю в Університетських іграх

Баффало, Н.Й. — Як інформує пресове агентство Ройтера, українські гімнастки Людмила Стовбачата, Тетяна Лисенко і Наталія Калініна здобули дружинове першенство у Світових університетських іграх, які проходять тут від 8-го липня.

Українки здобули 114,500 точок перед американками (114,250) і японками (108,725) у змаганнях в суботу, 10-го липня. Найвищу оцінку суддів у вправах на підлозі здобула Л. Стовбачата — 9,750 точок.

„Ми задоволені, що минулого року ми востаннє змагались як дружина СНД, а тепер вперше як українська дружина. Це було краще, як минулого разу", — сказала Т. Лисенко після перемоги.

Г. Руседський здобув перемогу в тенісовому турнірі

Нюпорт, Р. Ай. — Григорій Руседський, 19-літній юнак українського роду з Монтреалю, Канада, виграв свій перший „великий" турнір в групі чоловіків в Нюпорті, Ровд Айленд, перемагаючи у фіналі в неділю, 11-го липня, аргентинця Гавієра Франу вислідом 7-5, 6-7 (7-9), 7-6 (7-5). Цією перемогою Г. Руседський закріпив за собою перше місце серед рангованих змагунів Канади.

У півфіналі попереднього дня Г. Руседський переміг у довгій трисетівці досвідченого австрійського тенісиста Алекса Антоніча.

Раніше цього року Г. Руседський програв у Вімблдоні проти шведа Стефана Едберга, „вкравши" йому одного сета.

Д-р І. Соневицький викладатиме церковну музику в Україні

Ню Йорк. — Відомий музиколог і композитор д-р Ігор Соневицький є запрошений на шкільний рік 1993-94 в Україну для читання циклу лекцій з історії української церковної музики у Львові та Дрогобичі.

У Львові він перебуватиме на запрошення ректорату Вищого Державного Інституту ім. Миколи Лисенка, щоб дати в цьому інституті цикл лекцій з історії української церковної музики.

На запрошення Державного Педагогічного Інституту ім. Івана Франка в Дрогобичі д-р І. Соневицький прочитає там лекції, призначені для студентів музично-педагогічного факультету із курсу „Історія української церковної музики" і окремі з курсу „Музика української діяспори"

Крім того д-р І. Соневицький візьме в Україні участь в серії авторських концертів-лекцій осінню 1993 року.

ЗУСТРІЧ НА „ТРИЗУБІВЦІ"

Горшам, Па. — Тут у неділю, 18-го липня, о год. 1-ій по полудні на Тризубівці відбудеться зустріч глядачів і слухачів Години українських мелодій Романа Мариновича. Гратиме оркестра М. Хомута „Мрія". Вступ 3 дол.

РУМУНІЯ ПОДАЛА до швайцарського суду колишнього румунського короля Мігая І. Його звинувачують у тому, що в 1947 році, вирушаючи у вигнання, він забрав зі собою 42 картини знаменитих мистців XV і XVI століть.

„Чи Драйфус в Єрусалимі?"

Джерзі Сити, Н.Дж. (О.К.).- Під таким реторичним запитом появилася в газеті „Ню Йорк Пост" з 7-го липня стаття Петрика Бюкенена, добре відомого зі своєї відваги у висловлюванні опінії прихильної до українців, зокрема, коли йдеться про справу Івана Дем'янюка.

Тим разом П. Бюкенен коментує останній звіт федерального судді Томаса Вайзмана, в якому доказано, що Департамент юстиції зігнорував докази, що вони судять фальшиву особу і що це викликає великі сумніви чи правильно виладено І. Дем'янюка із ЗСА, а в слід за тим засуджено на кару смерти в Ізраїлі. П. Бюкенен порівнює тепер цю помилку до славної справи Альфреда Драйфуса із Першої світової війни, коли його несправедливо засуджено за нібито зразу французьких військових таємниць. Єдиною обороною Драйфуса було постійне заперечування вини і щойно після чотирьох років визнано, що цей присуд був неправильний, а Драйфус був жертвою антисемітизму.

Саме до цього випадку порівнює тепер П. Бюкенен справу І. Дем'янюка, але робить висновок, що Верховний суд в Ізраїлі не хоче признатися до ніякої помилки і бажає протягати справу так довго, щоб І. Дем'янюк помер природною смертю у в'язниці. Автор цитує статтю Ц.Ц. Аронфельда, яка появилася ще перед восьми місяцями в місячнику „Мидстрім", що за правом яке обов'язує в Ізраїлі відклик від присуду є автоматичний і може тривати декілька місяців, але не довше як тривав процес — значить 14 місяців. На ділі відклик розглядають вже п'ять років.

І саме Аронфельд робить з того висновок, що Верховний суд Ізраїля стоїть перед дуже жорстоким питанням — чи таки признати І. Дем'янюка винним і залишитися під тавром судового убивства, чи його звільнити, а тоді мати проти себе публічну опінію в Ізраїлі, це з таким шумом засуджено в 1988 році Дем'янюка на смерть.

Отже, як уважає П. Бюкенен, суд вибрав найпростіший шлях тягнути так довго справу, аж ця стара людина помре природною смертю, але в тюрмі. Автор стверджує також, що американська прокуратура тримає тепер 15,000 різних документальних прилог, що їх можна було дістати з давніх совєтських архівів, з яких ясно виходить, що Іван Марченко був „Іваном Грозним" ,а не Дем'янюк.

Але тому, що ні один, ні другий суд не хоче признатися до своїх помилок, П. Бюкенен уважає, що І. Дем'янюкові зроблено велику несправедливість. І він слушно запитує, чому в Америці, де кожну несправедливість так осуджують, ніхто не стане тепер в обороні І Дем'янюка. Якщоб це був чорний, якого засуджено за знасилування і убивство білої жінки, а він доказав що є невинним так, як тепер є докази у справі І. Дем'янюка, здається ціла Америка протестувала б та висловлювала б свої обурення.

Вкінці П. Бюкенен пригадує свою розмову по радіо із Чак Ешманом, автором книжки „Ловці нацистів", яку він мав в часі передвиборчої кампанії. Тому, що вони мали різниці поглядів раніше на справу Дем'янюка, П. Бюкенен перед виборами відмовився говорити саме не цю тему. Але Ч. Ешман запевнив його, що тому лише хоче мати із ним ще одну дискусію на своїй радіопрограмі, щоб запевнити П. Бюкенена, що він, Ешман, не був правий і що І. Дем'янюк є невинною людиною. Даючи цей приклад П. Бюкенен закінчує свою статтю ствердженням що є люди, які не бояться правди, але треба дивуватися, як інші ідуть по лінії неправди і не мають відваги признатися до помилки. „Одне, що може тепер спасти Дем'янюка є моральна відвага його суддів. Дайте йому справедливість або смерть — але закінчить цю жорстоку трагікомедію". — закінчує свою статтю П. Бюкенен.

У СВІТІ

ДО 50 КУРДСЬКИХ ЖІНОК захопили приміщення представництва Об'єднаних Націй у Бонні. Ініціятори цієї акції заявили, що вона є протестом проти злочинів, котрі здійснюються Туреччиною щодо курдського населення. Одна з учасниць акції обілляла себе бензиною, маючи намір спалити себе живцем, однак поліції вдалося врятувати її.

МІЖДЕРЖАВНИЙ ТИЖНЕВИК „Азія", що виходить у столиці Казахстану Алма-Аті, в останньому числі висловлює занепокоєння з приводу, що все більших маштабів набуває нелегальне переселення на казахські землі громадян Китаю. Посилаючись на компетентні джерела інформації, тижневик пише, що кожного дня в Казахстані осідає 100 і більше китайців

АНГЛІЙСЬКІ ВЧЕНІ, які під керівництвом професора Пітера Гілла досліджували людські кості, знайдені на Уралі, підтвердили, що вони належать колишньому російському імператорові Миколі І, його дружині Алєксандрі і трьом їхнім дочкам. Раніше подібні дослідження здійснили американські вчені і також прийшли до висновку, що тлінні останки, знайдені під Єкатеринбургом, належать царській родині. Англійські генетики брали для порівняння взірці крови від двох живих спадкоємців престолу Романових і в чоловіка англійської королеви Єлизавети, герцоґа единбурзького Філіппа, бабуся якого доводилася рідною сестрою російській імператриці Алєксандрі. Порівнявши аналізи дезорибонуклеїнової кислоти, яка несе генетичну спадкову інформацію, спеціялісти заявили, що генетичні коди збігаються. Однак існує ще одна загадка: що сталося з княжною Анастазією і царевичем Алєксієм? Їхніх останків досі не знайдено.

НОРВЕЗЬКИЙ ТАНКЕР „Бетуля", котрий з великим вантажем сірчаної кислоти два тижні тому був викинений хвилями на мілину поблизу берега мексиканського стейту Мічоакан, викликає все більше занепокоєння серед спеціялістів-екологів. Хоч міністерство військово-морської фльоти оприлюднило звіт, в якому заперечується витікання з танкеру кислоти, місцеві біологи повідомили, що саме в цій зоні віднедавна стали знаходити риб, пошкоджених сірчаною кислотою.

Б. КЛІНТОН ПОГРОЖУЄ ПІВНІЧНІЙ КОРЕЇ

Паньмунджон, Південна Корея. — Президент ЗСА Билл Клінтон, який прибув з візитою у Південну Корею, побував у неділю, 11-го липня в демілітаризованій зоні, що розділяє дві Кореї вздовж 38-ої паралелі. Після того Президент заявив журналістам, що якщо комуністи Північної Кореї захочуть вжити нуклеарну зброю проти Південної, то „це буде кінцем для Корейської Народно-Демократичної Республіки"

Перебуваючи у демілітаризованій зоні, американський президент оглянув у далековид укріплений кордон Північної Кореї, а тим часом північно-корейські прикордонники слідкували в далековиди за Президентом і особами, що його супроводжували. Потім Клінтон відвідав американську військову частину недалеко від кордону і розмовляв з військовослужбовцями. Як головнокомандуючий збройними силами ЗСА він запевнив вояків, що буде всіма силами сприяти збереженню бойової сили країни, незважаючи на зменшення військового бюджету, зв'язані з закінченням холодної війни.

Б. Клінтон висловив впевненість, що коли-небудь Корея знову стане єдиною. Перед вівіданням демілітаризованої зони Клінтон зустрівся з Президентом Північної Кореї. Два керівники зробили разом ранковий пробіг, а потім поснідали. За 30 годин перебування в Південній Кореї Президент ЗСА постарався загострити увагу на нуклеарній загрозі з боку Північної Кореї. Клінтон підкреслив важливість цієї справи і запропонував встановити цілодобовий телефонічний зв'язок між Сеулом і Вашінгтоном для обговорення невідкладних проблем можливої нуклеарної кризи. Під натиском ЗСА Північна Корея настоює на тому, що її нуклеарна програма носить цілком мирний дослідницький характер. Однак американська розвідка має дані, що запасів збагаченого плютонію в Північній Кореї досить для виробництва однієї або двох нуклеарних бомб.

В АМЕРИЦІ

ЗАСОБИ МАСОВОЇ інформації стверджують, що середньо-західні стейти ЗСА зазнають великої шкоди з виливу Міссіссіппі та її допливів. Ідеться тут не тільки про втрату особистого майна, але також і про втрату майбутнього урожаю, одначе мабуть таки найбільш дошкульним і небезпечним є позбавлення приблизно 250,000 осіб питної води у місцевості ДеМойн, Айова. За останні два тижні 30,000 осіб мусіли залишити свої домівки через повінь, яка також стала причиною 22 випадків смерти. Шкоду заподіяну повінню у стейтах Іллиной, Айова, Міннесота, Міссурі, Небраска, Південна Дакота та Висконсин обраховують на два біл. дол.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ республіканський сенатор Мічелл МекКонелл зустрівся в Києві з журналістами. Він, як член Сенатської підкомісії з асиґнувань, вивчав ситуацію в Україні з метою дальшого надання допомоги. Сенатор зустрівся з Президентом Леонідом Кравчуком і низкою урядових осіб. М. МекКонелл зазначив, що для підйому української економіки необхідно розв'язати два завдання: прискорити процес приватизації, сприяти малим підприємствам та устабілізувати валютну систему. Відповідаючи на запитання журналістів, зокрема на зауваження, що ЗСА виділяють великі суми гроша на допомогу Росії і не можуть знайти грошей для України, він відповів, що це питання розглядається, американці ще не зовсім усвідомили, що Україна є окремим суб'єктом державности.

ПОДРУЖЖЯ ДАВИД і Шерон Шу, які в грудні минулого року викликали неабияке обурення серед громадськості ЗСА своєю поведінкою до своїх двох дівчаток, п'ятилітньої Фіяни та 10-літньої Ніколі, яких вони залишили самітними дома впродовж дев'ятьох днів, а самі поїхали на вакації до Мехіко, знову здивували всіх своїм новим рішенням. Вони вирішили віддати своїх дочок на адоптування, заявляючи через своїх адвокатів, що „у них не має зацікавлення знову поєднатися з їхніми дівчатками". Після тамтогорічної афери їхні діти є під опікою стейтових властей, а минулого вівтірка, 6-го липня, на судовому переслуханні подружжя Шу позбулися батьківських прав.

ВІД МИНУЛОЇ П'ЯТНИЦІ, 9-го липня, знову припинено публікацію щоденника „Ню Йорк Пост", бо теперішній власник — австралійський біліонер Руперт Мирдок не може дійти згоди з профспілками газети. Тільки з уваги на посередництво нюйоркського губернатора Маріо Квомо знову відновлено переговори між Р. Мирдоком і керівниками профспілок. Одначе про висліди цих переговорів ще ніхто не хоче коментувати. „Ню Йорк Пост" є найстаршим щоденником в ЗСА.

„ЗАХІДНІ ДЕРЖАВИ мають надати Україні конкретну технічну допомогу", — заявив у Вашінгтоні спеціяльний радник секретаря Державного департаменту для справ нових незалежних держав Строб Талботт. За його словами В Україні необхідно створити основний виробничий потенціял. Йдеться зокрема про впровадження сучасних технологій та продукцію медикаментів. При цьому він наголосив, що реформування української економіки має відбутися на засадах власного виробництва, а не завдяки доставам готової закордонної продукції.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до Фонду Відродження України — УНС вплинуло від членів УНС до понеділка, 12-го липня, 15,337 чеків-дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

390,969.96

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник · Ukrainian Daily
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street Jersey City, N J 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money-order payable to "Svoboda"

Postmaster Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Історичний місяць у Японії

Липень 1993 року буде записаний в історії Японії особливо великими літерами. У першому тижні з'їхалися з Европи й Америки лідери сімох найбільших упромисловлених країн світу на економічну конференцію. Приїхав теж президент Росії Боріс Єльцин, який цією своєю візитою пригадав подорож Міхаіла Ґорбачова на конференцію „великої сімки" у Лондоні Тоді Росія, репрезентована Ґорбачовим, не отримала нічого. Тепер коньюнктура для Росії покращала, бо в Америці прийшов до влади Президент, який свою першу подорож поза кордони ЗСА перевів до Ванкуверу в Канаді на зустріч з Єльцином, якому обіцяв „золоті гори", що їх здійснюватиме саме на цій конференції „великої сімки" Для столиці Японії, Токіо, найбільшого міста у світі (разом з передмістями 19 мільйонів мешканців) — це був величезний клопіт, бо анархізація автомобільного та навіть пішеходного руху з мобілізацією поліції, зачиненими вулицями та прерізними суворими засобами безпеки для достойних гостей. Організатори цієї конференції „великої сімки" не могли передбачити, що після 40 років існування при владі Ліберально-Демократичної партії (у Японії це партія консервативна) втратить владу, бо частина партійних членів приєдналася до опозиції і прем'єр Кііті Міязава дістав вотум недовір'я, і що вибори до нового парляменту відбудуться саме у липні. Тому за словами „Ню Йорк Таймсу" з 5-го липня ц. р. — „тінь внутрішньої політичної кризи впала на конференцію „великої сімки".

Подорож президента Билла Клінтона до Токіо — перша поза американський континент. Головна його політична ціль — наполягати на японських лідерів, щоб широко відкрили ринок Японії для американських продуктів та зменшили експорт японського промислу до Америки. Японські консерватисти („демократично-ліберальні") вперто відмовлялися і йшли тільки на дуже малі поступки. Використовуючи кризу уряду в Японії — Клінтон уже з Америки перевів підготову для своєї зустрічі з лідерами опозиції, які сподіваються перемогти у виборах і прийти до державної влади.

На цій великій конференції у Токіо Японію репрезентував урядуючий ще прем'єр Кііті Міязава, який у розмовах з Клінтоном не міг поступатися — саме з уваги на перевибори у цьому місяці, щоб не давати опозиції в руки арґумент, що він, провідник Демократично-Ліберальної партії запродує Америці інтереси Японії.

Так само партійна ідеологія не грає ролі у підході Японії до проблеми економічної допомоги Росії. Рішальним у цій справі є факт загарбання Росією п'яти японських островів наприкінці Другої світової війни і вперта відмова ці острови повернути. Клінтон обіцяв Єльцинові допомогу від Заходу у висоті три більйонів долярів. Президент Клінтон, читаємо у згаданому вгорі числі „Н. Й. Таймсу" — телефонував до всіх лідерів Заходу, заохочуючи їх до активної участи в допомозі Росії. Політично те становище Клінтона і його державного секретаря Воррена Кристофера виправдується концепцією, що мир і безпека в Евразії залежить від закріплення демократії в Росії і тому треба „рятувати" тамтешню демократію, загрожену найбільше економічною скрутою. Концепція на перший погляд логічна — насправді тільки частинно правильна, бо не бере від увагу ані всіх інших країн Евразії, ані політичних труднощів Росії, не менших, як економічні. Бачити у Східній Европі тільки Росію — неправильно. Воно не тільки кориниться у заперечуванні поневоленим народам права до власної держави, права державного самовизначення, але й не бере під увагу, що ті народи таки творитимуть свою долю без уваги на зовнішній світ, зокрема на Америку, і що конфіґурація міжнародних сил зміняється.

На цьому місці вже неоднократно підкреслювано, що в інтересі України лежить також демократичний лад Росії і тамтешній лад і спокій. Насторожування проти себе народу на території величиною Франції із 52-ма мільйонами населення — нерозумно. Розуміють це члени верхівки Пентаґону, секретар оборони Лес Аспин поводився у своїх відвідинах в Україні дуже пристойно, виявляючи зрозуміння до її становища у різних справах між ними у справі нуклеарної зброї. Колишній секретар оборони в уряді Джорджа Буша Чейні був ще виразнішим прихильником поважної ролі України на Сході Европи і всьому міжнародному світі. Холодне становище президента Клінтона, який як губернатор маленького стейту Аркенсо не цікавився зовнішнім світом і не знав нічого про проблематику Сходу Европи, не повинно знеохочувати, а навпаки бути поштовхом для будови молодої української держави. Гасло „Віра у власні сили" — це не пуста фраза. Треба її мати.

Олег Голько,
Львів

ВІЙСЬКОВА ДОКТРИНА СССР ВІДНОСНО УКРАЇНИ

Оборонна концепція колишнього Советського Союзу (читай: Росії) базувалася на кількох принципових положеннях.

Висунутий ще вождем російської революції заклик „Да здраствует мировая революція!", у 1917 році діяв до кінця 80-их років нашого століття. Під цей лозунг підганялося життя і праця всієї імперії — економіка, ідеологія, політика, весь репресивний апарат. Але вістрям цих зусиль імперії було міністерство оборони колишнього СССР (правильніше його назвати б міністерством аґресії).

Військова аґресія Росії проти України у 1917—20 роках під керівництвом Льва Троцького і Тухачевського „майже" закінчилась успіхом для Росії.

Це „майже" зникло 1939 року, коли в наслідок змови двох хижаків — Сталіна і Гітлера шматок України — Західня Україна була окупована російськими військами.

Вздовж нових кордонів міністерство оборони колишнього СССР почало спішно споруджувати сотні велетенських бетонних споруд. Однак, через стратегічну бездарність Сталіна їх значення для захисту кордонів було майже нульовим.

Початок 60-их років. Вздовж кордонів, особливо на Західній Україні, Росія почала встановлювати ракетний пояс. Але це були не зенітні ракети для оборони України. Це були шахтні балістичні ракети, націлені на ЗСА, Англію, Німеччину.

У кремлівських стратегів у відношенні до України був вироблений принцип „Магніт". Тобто, найбільш потужні ракети, найбільших різних військових об'єктів зосередити на території України з метою, щоб у випадку війни зі Заходом стягнути в Україну, як магнітом, максимальний удар західніх країн за таким розрахунком — чим, більше ракет впаде на Україну, тим менше ракет впаде на Росію.

Одночасно принцип „Магніт" мав і другу мету — оборона Росії „на дальних подступах".

Середина 70-их років. З появою у ЗСА та їхніх союзників ракет з високою точністю попадання, в СССР розробляють і встановлюють, знову ж в основному на Західній Україні, мобільні ядерні ракети типу СС—20. Ховаючись посеред українських сіл і лісів, російські ракети знову служили магнітом на голови українського населення.

Третя черга принципу „Магніт" проявилася при будівництві радарних станцій з „лазерними кулеметами". Піддавшись на гачок американської розвідки про начебто будівництво радарних станцій з „лазерними кулеметами" на Заході для збивання лазерним променем ворожих ракет в польоті, кремлівські стратеги затіяли будівництво відомих насьогодні трьох таких радарних станцій — на Закарпатті, в Прикарпатті і поблизу Чорнобиля. Причому за задумками кремлівських стратегів усі західні ракети, які пролітали б через територію України на Москву (у випадку нападу на СССР), мали б збиватись над територією східньої Польщі й України. Тобто, постійно, за замислами міністерства оборони СССР, територія України мала б бути ядерним цвинтарем.

Минуло кілька років. Україна стала незалежною. І ось на початку 1993 року в газеті „Правда" з'являється інтерв'ю з командуючим космічними військами Росії, де він наголошує на тому, аби повернути Росії ті об'єкти і бази, які становлять інтерес для космічних військ міністерства оборони Росії, шляхом винайму, або задурно, якщо Україна підпише договір СНД відносно оборони.

Змінились політичні системи, лиш не змінився принцип кремлівських „мечтателей", не відбулося ніякої зміни в імперському мисленні нашого східнього сусіда — Україна в їхньому уявленні повинна й надалі служити магнітом для збройних сил Заходу на шляху до Росії.

Отже, про свій стратегічний захист наша держава повинна дбати сама — всією наявною мілітарною силою, якою вона володіє сьогодні.

Іван Кедрин

ХТО І ЯК МАЄ ПРОТЕСТУВАТИ?

На сторінках „Свободи" появилася в цьому місяці стаття Маріяна Коця й керівника бюра УНСоюзу в Вашінґтоні Евгена Іванціва на ту саму тему: треба протестувати проти несправедливого признання фінансової допомоги Україні в непропорційно малому відношенні до допомоги признаної для Росії. Цей проєкт мусить дістати ще апробату від Сенату.

М. Коць людина практична має поважний сумнів чи окремі наші громадяни послухають заклик Є. Іванціва писати безпосередньо до своїх сенаторів, бо не всі знають його адресу, а в українській вдачі поважне місце займає байдужість. Зате може дійсно в даному випадку треба покористуватися мережею наших Українських Католицьких Православних і Евангельських Церков. Українське священство наших традиційних Церков патріотичне, у церквах співається гимн про єдність народу і в молитвах згадується український страдальний народ. Можна вірити, що і в тій справі, яка стосується найбільш болючої в Україні проблеми бідної економіки, наші владики й рядове духовенство допоможуть своїми закликами й своєю практичною порадою висилати масові протести до сенаторів причому, кожній парохії легше дістати дотичну адресу.

Це проблема не тільки тієї однієї справи, фінансової дотації Україні, а взагалі контакту української громади з керівними державними чинниками. Живемо в тому поганому для нас часі, коли Білий Дім і його Уряд не признає великої уваги Україні й не дуже розуміє важливости існування Української держави для всього демократичного світу. В обох палатах Конґресу й в бизнесовому американському світі є краще зрозуміння проблематики сходу Европи.

Теперішні масові листи до сенаторів можуть стати підвалиною для тісніших зв'язків української спільноти в Америці з державною верхівкою. Ми є в гіршій ситуації в Америці, як у Канаді, бо тут громадяни українського роду так розпорошені на великих просторах, що ми невсилі вибирати своїх конґресменів чи сенаторів. Канадські українці можуть це робити, бо вони в деяких провінціях і містах становлять навіть більшість. Ми раз-у-раз переконуємося, що видатні діячі України, які прибувають до нас переоцінюють і перебільшують наші впливи на державну верхівку. Особливо тепер коли ця верхівка змінилася по лінії лібералізму й частинно ізоляціонізму, наші впливи у Вашінґтоні послабли.

З великою прикрістю приходиться знову ствердкувати, що дипломатична служба України в Америці не виконує цієї, яку повинна виконувати: мати ближчий контакт з цією американською пресою, яку читає Президент і сенатор — доступ до „Вашінґтон Посту". Ми забідні, щоб створити наше лаббі в Конґресі, але дипломатична служба полягає на приватних контактах, не тільки на висилання офіційних нот. Коли дипломатична Служба України на перше місце кладе контакти з українською, а не американською громадою, то це не приносить Україні ніякої користи.

Треба усвідомити сенаторів, що розподіл допомоги Америки Східній Европі базований на яскравій несправедливості. Країни з маленьким відсотком населення колишнього Совєтського Созюзу отримують більше, ніж має отримати Україна, друга з черги найбільша територією й населенням і усамостійнена колишня частина СССР. Мститься тут знову брак навчання в середніх школах Америки історії, географії й культури европейських народів. Це був би величезний успіх, якби американські сенатори здали собі справу, що вони є частинкою відповідальности за несправедливість, яку виконує Білий Дім і його Уряд.

Може це покищо тільки побожне бажання, але в історії народів світу завжди є гін до вищого і є спроби осягнути щось, що здається недосяжним. Коли Україна переборе теперішню кризу, стабілізується й здобуде собі більшу повагу в світі її не буде потрібна фінансова допомога з Америки, але близький контакт української спільноти в Америці з американською державною верхівкою завжди буде потрібним і актуальним й ми маємо над цим разом із нашими Церквами ділово працювати.

Василь Стус

Кривокрилий птах: коротке —
рідне, довге — що чужинне.
Спробуй — спекайся мороки: за крайсвіту — Україна!
Сонце, сонце утікає,
зизооке і зловісне,
в безпуть ринула залізна
колія. О рідний краю!
Десь ти тінню тіні, тіні,
десь ти скраю всіх краєчків,
вікопомній домовині
поначеплено вервечки.
Ця дорога вседороги,
всенезустрічі-всегону,
позирай із заквагону
за сузір'ям Козерога.
Але буду-перебуду,
перечую-перебачу.
Скільки віку — стільки й труду.
Кривокрилий, круком крячу.

(Із збірки поезій „Палімпсести")

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА І — МАМА — 86"

У „Свободі" ч. 78 з 27-го квітня 1993 року появилося інтерв'ю ред. О. Кузьмович з Анною Сьоміною, екзекутивним директором, „Мама—86", неурядовою організацією, яка постала у Києві в 1990 році з метою охопити дітей передшкільного віку, що є під впливом радіяції спричиненої нуклеарним вибухом у Чорнобилі та допомагати їм вітамінами, ліками та сухими овочами, а теж фінансами.

А. Сьоміна, яка прибула до Рочестеру, Н. Й., на запрошення спорідненої американської організації в Рочестері, у згаданому інтерв'ю подала, що організація дістала дотепер допомогу у формі вітамінів, ліків, сухих овочів і т. п. з Німеччини, від релігійних з'єднань та від американських організацій, у тому числі Американці в Обороні Людських Прав в Україні. З прикрістю ствердила, що протягом свого перебування в Рочестері, вона не мала безпосереднього контакту з українськими жіночими організаціями, які, на її думку, могли б багато допомогти.

Референтура Суспільної Опіки Союзу Українок Америки почувається до обов'язку вияснити, а радше спростувати ствердження А. Сьоміної, подані в інтерв'ю.

На початку 1991 року референтура Суспільної Опіки СУА звернулася до членства з закликом перевести збірку вітамінів, ліків, сухих овочів, а теж і грошей, щоб допомогти замірам „Мама-86". Наші відділи і членки дуже позитивно відгукнулися на заклик і призбирали на цю ціль поважну кількість вітамінів, ліків, сухих овочів, а теж і грошей, за які референтура закупила ще додатково згадані речі.

І так в листопаді 1991 року переслано до Києва через Фундацію „Сейбер" 30 пачок (біля 70 фунтів) сухих овочів, а через „Проджект Говп" доставлено до Києва трохи пізніше вісім пачок вітамінів і дві пачки ліків. Нам відомо, що ці пачки відібрали працівники „Мама—86", але по сьогоднішній день ми не отримали листа чи подяки за цю допомогу. Також у згаданому інтерв'ю немає ніякої згадки про цю коштовну посилку. Знаємо докадно, що кожна пачка, яку переслано через Фундацію „Сейбр", чи „Проджект Говп" була позначена, що це пересилає Союз Українок Америки. Як сталося, що А. Сьоміна поминула згадати про таку поважну допомогу від СУА, мені невідомо.

М. С.
Ню Йорк, Н. Й.

Чи справді „дім, що страшить?"

З великим здивуванням перечитала я у числі „Свободи" з датою 16-го червня статтю Олександра Домбровського п. з. „Рефлексії зі Львова — проблеми НТШ".

Моє здивування викликали його спостереження із відвідин приміщення НТШ у Львові, що міститься тепер при вул, Пушкіна ч. 21 в будинку, який належав перед Другою світовою війною мені, зглядно моїм батькам. Цей будинок займав добре відомий львів'янам старшина КҐБ М. Островерхов, який був „збирачем" мистецьких картин та інших цінних мистецьких речей, які різним способом забирав у мешканців Львова, додаючи їх до того добра, що було у нашій хаті. Після його смерти, як відомо, хату зачинено і почалася боротьба львів'ян, щоб усі там, найдені мистецькі добра залишити у Львові. Саме, як головний свідок цієї справи я побувала у Львові літом 1990 року і тоді мала нагоду вперше побачити після років свій дім. Як член Управи НТШ в Ню Йорку, я, почувши дилему молодого НТШ у Львові із приміщенням, віддала окремим письмом із нотаріяльним потвердженням цю хату до часу повернення її мені на вжиток НТШ у Львові, маючи надію, що в цей спосіб дім затримається у відповідному стані та у відповідних руках. На жаль, в часі моїх відвідин у Львові літом 1992 року я о прикрістю ствердила, що адміністрація НТШ не лише не втримала будинку у стані, в якому він був за часів М. Островерхова, але й його тотально занедбала. Це торкається так городу, що досі був особливо виплеканий, як і цілого дому. Кімнати закладені під стелю скринями книжок, неприбрані та темні, нечищені здається довгий час зробили на мене таке прикре враження, що я і описала його в репортажі на сторінках нашого щоденника. Тому усі завваги О. Домбровського не є спрямовані у властиву сторону і слід було краще поінформуватися, поки писати свої необсновані враження із відвідин „дому, що страшить..."

Ольга Кузьмович
Ню Йорк, Н. Й.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Мирослав Лабунька

БІБЛІЯ СЕРЕД СЛОВ'ЯН

II

Панівною мовою стала російська з огляду на те, що російська делеґація була найбільш численною, а також інші учасники так слов'янського, як і неслов'янського походження, за винятком українців, читали свої доповіді й виступали в дискусіях переважно по-російськи. Вчені неслов'янського походження, які брали участь у конґресі, це передусім спеціялісти в різних ділянках слов'янознавства, які в минулому з відомих причин вивчали в першу чергу російську мову, як і російську проблематику, включно з тією, що стосується ролі Біблії у російській культурі.

Дозволю собі на цьому місці подати коротко зміст моєї доповіді. Згадавши побіжно про вплив Біблії на розвиток культури й цивілізації народів европейського цивілізаційного кола, я зупинився над чотирьома періодами в українській історії, коли Біблія відіграла якраз ролю культурного чинника, або коли вона стала проскрибована. А вони такі: 1. Рецепція у давній Україні—Русі Біблії у її староболгарській (церковнослов'янській) мові й її вплив на розвиток духового, культурного, а то й суспільно-політичного життя українського народу. Згадано найважливіші пам'ятки біблійних книг, що збереглись до наших днів (в більшості поза територією України), як наприклад, Остромирове Євангеліє, Київський Псалтир, Галицьке Євангеліє та інші. 2. Роля, що її довелось сповнити Біблії в часі релігійної полеміки в часі Реформації і Контр-Реформації. Період, що на українському ґрунті дав повний кодекс Біблії церковно-слов'янською мовою — друком, себто знамениту Острозьку Біблію (1581). 3. Період українського національного відродження і спроби дати Святе Письмо народові в його народній мові. Внаслідок цих зусиль появилась друком Біблія сучасною українською літературною мовою у Відні, 1903 року, заходами Британського закордонного біблійного товариства. Це загальновідома „Біблія Куліша". Крім Куліша переклад цей був здійснений також І. Нечуєм-Левицьким і І. Полюєм. 4. Сучасний період, коли Біблія на українських землях під совєтським режимом стала проскрибованою книгою. Режим спродукував навіть анти — Біблію, „Біблію для віруючих і невіруючих" Є. Ярославського. Але поза СССР йшла праця над новими перекладами Біблії. Вислід цієї праці — два переклади повної Біблії на українську мову: Івана Огієнка (Митрополита Іларіона), видання Британського біблійного товариства 1962 року, і о. Івана Хоменка-Плюти, видання ЧСВВ, 1963 року. Під сучасну пору є, отже, три переклади повного кодексу Біблії на українську мову. Всі три версії вийшли друком у їхньому першому виданні поза кордонами України. Згадуючи про це, я підкреслив, що терпів у неволі український народ, терпіла з ним і Біблія, писана його рідною мовою.

Доповіді вчені виголошували на сесіях, що йшли паралельно у трьох секціях: давній період (Біблія серед східньослов'янських народів до XV віку); 19-те XIX століття; і XX століття. Доповіді трьох доповідачів із Києва, як і інших доповідачів на біблійно-українськознавчі теми належали хронологічно до другої секції конґресу й їх виголошено в понеділок 21-го червня у трьох сесіях. У першій сесії під головуванням М. Лабуньки виступали Григорій Сивокінь і Віра Сулима. Доповідь Сивоконя була на тему: „Григорій Сковорода як читач Біблії". Доповідач на основі творів філософа старався представити, що із Святих Книг читав Сковорода і як (стиль читання). Сковорода високо цінив Біблію і вона стала одним із джерел його філософії та письменницької творчости, як це особливо видно із його „Саду божественних пісень".

Віра Сулима поділилася з присутніми досвідом і успіхами над виготовленням довідника, чи підручника про Біблію для шкільної молоді й студентів. Тема її доповіді: „Вивчення Біблії в курсі історії української літератури". Вона вказала прицьому на разюче незнання біблійних книг і біблійної тематики серед тих, що виховувались досі у совєтських школах. Тоді іґноровано цей великий вплив, що Біблія мала на українських письменників.

У черговій сесії під головуванням Г. Сивоконя виступали Ірина Бетко й Віктор Радуцький (Єрусалим). У своїй доповіді: „Рецепція Біблії в українській поезії кінця XIX — початку XX століть", І. Бетко подала цікавий фактологічний матеріял про використання текстів і сюжетів біблійних книг поетами — від Шевченка до замученого в ҐУЛаґу В. Стуса. На повищу тему І. Бетко написала кандидатську дисертацію, що її коротко перед конґресом захистила (28-го травня ц. р.).

В. Радуцький у доповіді: „Т. Шевченко як перекладач Псальмів Давида — очима перекладача", звернув увагу ма цікавий аспект Шевченкових перекладів, а саме на підбір Псальм. Виходить, що Шевченко вибрав десять Псальм, що найбільш популярні серед жидівського народу. Радуцький уважає, що це не випадково, а тому, що їхній зміст найкраще підходив для вислову Шевченком його пророчих політичних поглядів. Вільно перекладаючи (часто парафразуючи) їх у поетичній формі, Шевченко зміг висловити своє національно політичне кредо. Це його свого роду „десять заповідей" для українського народу.

Продовження буде.

Матуральний вечір „Рідної Школи" в Дітройті

Батьки цьогорічних матурантів, а було їх семеро, влаштували Матуральний вечір в Українському Культурному Центрі у Воррені, Миш., 9-го червня ц.р. Вечір відкрила д-р Оксана Скипакевич-Ксенос, яка дуже гарно провадила цілою програмою.

До привітів покликала директора школи д-ра Ярослава Березовського, який, крім слова, відчитав привіт від інспектора „Рідної Школи" проф. Віри Боднарук, а потім голову товариства „Рідної Школи" — Олю Мовчан-Іваницьку та опікунку матуральної кляси мґр Христину Юзич, яка у своєму слові висловила побажання до колишніх учнів, щоб вони не змарнували свого набутого знання в українознавчій школі, але використали його та включилися не тільки в наше громадське, але й наукове життя.

Учень 9-ої кляси Лев Площанський дуже дотепно попрощав колишніх товаришів, а від матуральної кляси прощальне слово виголосив Ілля Ксенос. Він признав, що батьки й школа вщепили в них пошану до українського минулого, за що зложив подяку та запевнив, що всі вони постараються брати активну участь у поширюванні доброго імени України, а по можності й допомагати активно нашій новій самостійній державі!

До роздачі дипломів і нагород д-р Ксенос попросила д-ра Ярослава Березовського, учителів мґр Христину Юзич, Христину Гнатчук і Юрія Любинецького, Олю Іваницьку, а також представника Українського Народного Союзу Романа Лазарчука. Наші абсольвенти, а саме: Андрея Вроблевська, Петро Каранець, Ілля Ксенос, Люба Манько, Петро Мазяк, Олена Площанська і Зеня Татарська з гордістю отримували свої дипломи та нагороди. Надпрограмово Юрій Любинецький відчитав уривок з повісти Богдана Лепкого „Казка мойого життя", з розділу „Матура".

Молитву перед вечерею провів Владика Олександер Биковець, а на закінчення — о. ігумен Максим Кобасюк, ЧСВВ. Голова Комітету Ліда Вроблевська подякувала д-р Оксані Ксенос за успішне провадження вечором, усім іншим батькам за співпрацю, а Зені Брездень за виготовлення цьогорічного табля.

На закінчення присутні оглядали фільм-монтаж „Спогади з дитячих і юних років" — на велику втіху „акторів".

Вечір залишив приємний спомин для абсольвентів школи — велике вдоволення, що з успіхом закінчили навчання, для учителів та батьків — гордість, що українська діяспора придбала нових, свідомих членів нашої громади. Хотілося б лише побажати, щоб тих матурантів було хоч вдвічі чи втричі більше. На жаль, не всі батьки усвідомляють собі, що роблять кривду своїм дітям, якщо не посилають їх до „Рідної Школи". Знання, а тим більше свого рідного, не може пошкодити дитині, тільки зробить її багатограннішою людиною.

Орися Лончина

ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

відбудеться

в днях 10-го, 11-го і 12-го вересня 1993 року на Оселі УНСоюзу СОЮЗІВКА, КЕРГОНКСОН, Н. Й.

Приміщення просимо замовляти:

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446. Tel.: (914) 626-5641

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Фонд Генерального Консуляту України в Ню Йорку
209 B Grand Avenue, Rutherford, N.J. 07070
Tel. (201) 939-6305 or (201) 762-3100

ГРОМАДЯНИ!

Допоможіть поставити Генеральний Консулят України в Ню Йорку.
Треба 10 тисяч добродіїв по сто долярів.
Підтримайте цю акцію! • Жертвуйте щедро!

Фундація підтримки дипломатичних представництв України просить висилати чеки на Фонд Консуляту України в Ню Йорку.
Чеки виписувати: Ukrainian Consulate Fund
і висилати до українських кредитових кооператив:

Ukrainian Orthodox Federal C.U., P.O. Box 160 Cooper Station, New York, N.Y. 10270.
Acct. No. 5224
Self Reliance Federal C.U., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.
Acct. No. 18656.00
Self Reliance Federal C.U., Sanford Avenue, Newark, N.J. 07016, Acct. No. 6730-20
Self Reliance Federal C.U., 1729 Cottman Avenue, Philadelphia, Pa. 19111.
Acct. No. 6783

або на адресу:
Foundation in Support of Diplomatic Missions of Ukraine
209 B Grand Ave., Rutherford, N.J. 07070
Tel.: (201) 939-6305, (201) 762-3100. Fax: (201) 939-6305

UKRAINIAN CONSULATE FUND IN NEW YORK
209 B Grand Avenue, Rutherford, N.J. 07070
Tel. (201) 939-6305 or (201) 762-3100

Donation: $............ Pledge: $............
Name ....
Address ....
Address ....
Telephone ....

Верховна...

(Закінчення зі стор. 1)

ноголосно прийняля постанову про рішення парляменту Росії про статус Севастополя. Президія підтвердила своє становище, викладене у постанові ВР Криму з 16-го червня 1993 року, про необхідність збереження Чорноморської фльоти як єдиної боєздатної сили, що забезпечує захист спільних інтересів України і Росії у чорноморсько-середземноморському регіоні, і вважає необхідним, щоб президенти Росії і України повернулися до цієї проблеми з урахуванням наявних варіянтів рішення, що задовольняють інтереси України, Росії і Криму.

Президія Криму звернула увагу ВР Росії, що рішення про статус Севастополя прийняте з порушенням конституції Республіки Крим і в зв'язку з цим нагадує: „Ми неодноразово пропонували керівникам України і Росії обговорити з представниками Республіки Крим усі питання, що стосуються Чорноморської фльоти, Севастополя і Криму".

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Архітект Іван Заяць — співтворець Ґарден Стейт Артс Центру

Архітект Іван Засць

Недавно, а саме 19-го червня, відбувся як і щорічно в „Ґарден Стейт Артс Центр в Голмдел, Н. Дж. Український Фестиваль, але мало хто знає про те, що у міжнародній групі архітектів та інженерів, які над цим Мистецьким Центром працювали під керівництвом головного проєктодавця, визначного архітекта ЗСА Едварда Дурел Стона, був також українець, архітект Іван Заяць з Ню Йорку. Інші архітекти та інженери-співтворці цього знаменитого проєкту були особи різних національностей — норвеґ, поляк, китаєць, чех, морав'янин та італієць. Наш земляк Іван Заяць відповідав за ґеометрію цілої конструкції та координацію між будівельним, електричним та механічним інженерами, а також спеціялістом від акустики. Він контролював усі технічні рисунки контракторів і з його підписом ті рисунки йшли на місце праці, куди він часто їздив перевіряти поступ будови.

Мистецький Центр положений серед парку на природному, а також частинно штучно насипаному горбі і складається з двох будівель. З окремого павільону на сцену, оточеного трьома стінами і власним дахом, відкритим до авдиторії. Під сценою є так зване „ґрід айрон", себто сталева конструкція на завішування і зміну декорацій, як також ціла система світел, контрольованих з консолі оператора освітлення. Перед сценою є заглиблення для членів оркестри, до якого вхід є під сценою. Підлогу сцени побудовано на системі вінд, для зміни позему окремих частин. По обох боках сцени є вигнуті вертикальні стіни, форма яких є точно обчислена для рівномірного передання звуку на авдиторію зі сцени та оркестри.

Авдиторія — це друга частина конструкції, вбудована в штучно насипаному горбі, півкругом. Вона вміщує 4,800 сидячих місць та є відкритою з усіх сторін, за винятком сцени і вищезгаданих вигнутих вертакальних стін. Двоступінчастий круглий дах спочиває на вісьмох бетонових колонах, кожна 6 стіп проміру, розміщених на крузі 200 стіп проміру, та 80 стіп одна від одної. На колонах спочиває 10 стіп висока і 7 стіп широка кругла балка і до її долішньої поверхні прикріплений бетоновий перстень 30 стіп ширини та 267 стіп зовнішного проміру, що становить долішню площину даху. На балці є 56 бетонових стовпчиків, на яких спочиває головний горішний круглий дах 227 стіп проміру. Між стовпчиками є вільний простір, що служить віконцями, через які денне світло освітлює спід випуклого даху. Крива даху є підсилена линвами високої сили сталі, завішених із зовнішньої округлої балки, проміру 28 стіп по серенні даху. Її запроєктовано в цілях акустичних, для рівномірного розпорошення звуку по цілій авдиторії.

Гарне оформлення довкружного терену та підбір рослинности належить Едвардові Стонові-молодшому, синові головного архітекта. Довкруги павільйону стоїть ряд молодих дерев, однакової висоти, що візуально мовби поширює промір авдиторії театру та рівночасно лучить її із зовнішнім світом — зеленою природою. Два ряди широких ходів по обидва боки авдиторії ніби запрошують гостей до цього цікавого мистецького комплексу, спорудженого з добре дібраними архітектурними пропорціями та влучною естетикою, за що Ґарден Стейт Артс Центр дістав статус „лендмарк-у". При цьому приємно підкреслити, що до осягнення цього успіху причинився також мій приятель, архітект Іван Заяць, українець.

Любомир Калинич

У НЕДІЛЮ, 11-го липня, керівник об'єднаного штабу шефів збройних сил ЗСА генерал Колін Повелл прибув до Кувайту, країни, яку він допомагав звільнити від іракських військ у 1991 році. З нагоди цих його перших відвідин ген. К. Повелл сказав, що привіз привіт від президента Билла Клінтона та запевнення, що безпека Кувайту є близькою для ЗСА.

Управа Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку

ділиться зі своїм членством сумною вісткою, що дня 4-го липня 1993 р. упокоївся в Бозі довголітній член клюбу та член його Управи

бл. п.

ПАВЛО ЛИСЯК

проживши 71 років трудолюбивого життя.

ПАРАСТАС за спокій душі покійного був відслужений в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку 7-го липня 1993 р., а похоронено покійного з церкви св. Юра в Ню Йорку 8-го липня на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Оскорбленій родині покійного найщиріші вислови співчуття складає

Управа Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку

Один з будівничих української науки

(З нагоди 60-ліття від дня народження проф. Бориса Білинського)

Професор д-р Барис Білинський

Народився він 16-го липня 1933 року в місті Збаражі на Тернопільщині, в сім'ї д-ра Тараса та Стефанії (з родини Кордубів) Білинських. Мати його була донькою відомого історика проф. М. Кордуби, а батько — популярним лікарем в Збаражі, якого большевицьке НКВД безвинно замордувало в 1941 році перед втечею на схід.

Молодий Борис переїхав з мамою до Львова, де в 1950 році закінчив середню школу ч. 4, з срібною медалею, а в 1956 році — Львівський медичний інститут.

Потім спеціялізувався в онкології і торакальній хірургії у Київському інституті удосконалення лікарів, і в медичній генетиці в Москві.

Після одержання диплому лікаря працював на різних посадах: хірургом у Бориславській лікарні (1956—58 рр.), завідував хірургічним відділенням в місті Городку (1958—59 р.р.), у Львівській обласній лікарні (1959—63 р.р.), у Львівському інституті гематології і переливання крові (1963—66 р.р.), а згодом у Львівському медичному інституті на катедрі онкології, спочатку доцентом, а потім професором і завідуючим катедрою онкології.

В 1982—91 роках виконував обов'язки проректора з лікувальної роботи, а з 1991 року — обов'язки проректора з наукової роботи Львівського медичного інституту.

Проф. Борис Білинський є автором або співавтором понад 200 наукових праць з питань онкології, загальної хірургії і клінічної імунології.

В 1992 році він видав разом із д-ром Ю. М. Стернюком першу наукову працю на 287 сторінок „Онкологію", українською мовою.

Д-р Борис Білинський плино володії російською і англійською мовами і бере часто активну участь у міжнародних симпозіюмах і наукових з'їздах.

Крім чисто професійної праці він є активним членом Руху, Просвіти, Українського Лікарського Товариства, НТШ, Меморіялу, Онкологічного Товариства, очолює фонд Милосердя і здоров'я. Він також дописує до українських газет і журналів на різні теми.

Проф. Б. Білинський є одружений (з 1958 р.) з Христиною-Зоряною Резник (доцент катедри терапії Львівського медінституту). В родині дві доні, Адріяна Гайдук, — лікарка, та Марта — студентка медицини.

На кінець, з нагоди його 60-ліття бажаємо йому доброго здоров'я та якнайкращих успіхів в науковій та громадській праці.

Д-р Павло Пундій

У глибокім сумі повідомляємо приятелів і знайомих, що 10-го липня 1993 р. у Сакраменто, Каліф. відійшов у вічність

сл. п.

ОЛЕКСІЙ КЕЙС

ПАНАХИДА буде відправлена в Ню Йорку в похоронному заведенні П. Яреми в середу, 14-го липня 1993 р. о год. 7-ій веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в четвер, 15-го липня о год. 11-ій ранку в церкві св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., а потім на місцевому цвинтарі.

Горем прибиті:

дружина — АЛЯ
син — ВІТАЛІЙ з дружиною ТАТІЯНОЮ
дочка — ТАТІЯНА ХАЛУПА з чоловіком ЛЕВКОМ
внучки — АЛЕКСАНДРА І АНДРЕЯ ХАЛУПИ
брати —
ІВАН з родиною
ЮРІЙ з родиною
шваґер — МИКОЛА ТВЕРДОВСЬКИЙ з родиною
та дальша родина в Австралії та Україні

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 13-го червня 1993 р., несподівано відійшов у вічність

бл. п.

ЯРОСЛАВ ЛАСІЙ

нар. 29-го серпня 1913 р. в селі Бовшів.

Залишив:

дружину — КЕЛИМА
брат — ЛЕВ з дружиною АННОЮ
братанки —
МІЛЬКО з родиною
АНАТОЛЬ з родиною
та ближчу і дальшу родину в Україні

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 16-го червня в церкві св. Павла і Петра в Джерзі Ситі, Н. Дж., а тлінні останки поховано на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

15-го серпня 1993 року
Посілість УСОсередку „Т Р И З У Б"
при дорогах: Канті Лайн і Ловер Стейт Ровд
ГОРШАМ, Па.

Окружний Комітет УНСоюзу Філядельфійської Округи
— влаштовує —

СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ-ПІКНІК

Початок о год. 1:30 по полудні

До участи запрошуємо все українське громадянство, членів Союзу міста Філядельфії та всіх доокружних місцевостей сусідніх стейтів.

ПРОГРАМА ДНЯ:
- Піднесення прапорів
- Відкриття
- МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА
- Відзначення заслуженого СОЮЗОВЦЯ
- ЗАБАВА при звуках оркестри „КАРПАТИ"
- Цінні виграші для гостей

Весь час буде чинний буфет з добірними українськими стравами та холодними напитками.

ОРГАНИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я Об'єднаних Арабських Еміратів заборонили ввезення в країну 60 тонн сухого молока литовського виробництва — через високий вміст у ньому радіоактивних елементів. Це підтвердив працівник лябораторії Дубайського міського уряду Аббас Аль-Амін, він також повідомив, що відповідну інформацію надіслано до багатьох міжнародних організацій, щоб унеможливити доставу харчів з підвищеною радіяцією у країни „третього світу" в рамках гуманітарної допомоги.

ГРОМАДЯНИ ЧЕХІЇ з-поміж усіх політичних діячів республіки найбільше довіряють своєму президентові. У ці дні ступінь довір'я Вацлавові Ґавелові становить 67 відсотків, тоді як депутатам парляменту — лише 31 відсоток. Вислідн останніх соціологічних опитувань свідчать, що головною причиною низької оцінки діяльности парляменту є його „некваліфікована праця". Чехи вважають, що депутати переважно займаються другорядними справами, приймають недобрі закони, дбають про те, як би збагатитися за рахунок держави, беруть хабарі.

ЗГІДНО З НАЙНОВІШИМИ опитами щоденника „Ню Йорк Таймс" і телевізійної мережі Сі-Бі-Ес, майже половина американців зовсім нічого не знає про Північно-американський вільний торговельний договір. Все це тільки чотири місяці перед тим, як Конґрес має голосувати над цією справою. З усього виглядає, що Білий Дім не надто турбується вислідами дебатів у Конґресі над цією справою.

Померла 104-літня М. Горбач

Томс Ривер, Н.Дж. — Тут у власній хаті в неділю, 20-го червня, померла на 104-му році свого трудолюбивого життя Магдалина Горбач.

Народилася М. Горбач в Україні у селі Охрімівці, Тернопільської области, 4-го липня 1888 року. До ЗСА прибула 1909 року та поселилася в околиці Лівінґстону, Н.Дж., а до Томс Ривер приїхала тому 29 років. Її муж Михайло помер у 1955 році. У глибокому смутку залишилися син Василь і дочка Галина, четверо внуків і трох правнуків.

Замість квітів на могилу покійної Василь Осадчук з Виппані, Н. Дж., склав 50 дол. на Фонд Підтримки Амбасад України.

З'їзд Об'єднання колишніх вояків УПА

Учасники 16-го з'їзду Об'єднання колишніх вояків УПА, що відбувся в Торонто.

У п'ятницю, 28-го травня, о год. 6-ій вечора в „Голідей Ін" в Торонто відкрився 16-ий з'їзд Об'єднання колишніх вояків УПА. Нарадами проводила президія: Модест Ріпецький — голова, Юліян Котляр — заступник голови, Ірена Білевич і Катерина Лялюк — секретарі.

Того вечора після початкових нарад відбулася приємна товариська зустріч при вині та солодкому. Присутніх було 60 осіб, а між ними генеральний секретар УГВР Микола Лебідь та член УГВР д-р Мирослав Прокоп. Вранці в суботу 29-го травня продовжувано наради. Звітували члени уступаючої управи: Микола Чуйко — голова, Степан Баб'як — заступник голови на Канаду, Марія Ріпецька — секретар, Іван Дмитрик — скарбник та Осип Левицький — суспільна служба. На пропозицію голови контрольної комісії Володимира Дашка уділено абсолюторію уступаючій управі.

Нова головна управа була вибрана в такому складі: Ярослав Струтинський — голова, Михайло Міґус — заступник голови на Канаду, Юліян Котляр — заступник голови на ЗСА, члени управи: Володимир Сорочак, Марія Пискір, Іван Дмитрик, Роман Мац, Катерина Лялюк, Ольга Червінська та Михайло Бохно. Контрольна комісія: Микола Чуйко, Степан Адамчук та Олександер Білевич.

На наради завітав гість з України генерал-майор Володимир Мулява. Він привітав з'їзд та розповів про розбудову українських Збройних Сил. По закінченні нарад учасники вишикувалися в лаві і їм вручили грамоти від УГВР за вірну службу народові М. Лебідь та М. Прокоп. Грамоти підписали п'ять членів УГВР: крім поданих двох, ще о. д-р Іван Гриньох, д-р Павло Турула та проф. Лев Шанковський.

Увечорі в прибраній прапорами залі відбувся бенкет з участю численної громадськости, представників ветеранів та членів з родинами. Програмою проводив Я. Струтинський. Доповідь „УПА з перспективи 50-ліття" виголосив М. Прокоп. Молитви провели о. митрат Іван Бублик та о. митрат Дмитро Паньків. У мистецькій програмі виступило тріо „Мальви", виконавши повстанські та сучасні пісні.

Довгим рядом ветерани УПА підходили до М. Прокопа, а він вручав їм пропам'ятний хрест з нагоди 50-ліття УПА проєкту мисткині Христі Котляр. Бенкет закінчено українським славнем.

Членам станиці ОквУПА — Торонто належиться велика подяка за вмілу організацію з'їзду.

Я. С.

Ще одна могила на чужині

19-го жовтня 1992 року невблаганна смерть вирвала з наших лав св. п. Данила Мазуренка, активного працівника на громадській ниві та сумлінного і скромного громадянина. Відійшов він у вічність з волі Всевишнього на 90-му році свого трудолюбного життя.

Данило Мазуренко народився в селі Чернихівці на Збаражчині у свідомій українській селянській родині. Батько його, Пилип Мазуренко, був головою Шкільної ради, а дід Іван, у свій час, найславнішим війтом у всьому Збаразькому повіті. Як голова села, дід Іван був добрим і щирим опікуном церкви, школи і своїх односельців.

Данило був дуже успішним у науці, з відзначенням склав вступний іспит до гімназії. Але на перешкоді здобути середню освіту стала Перша світова війна. Батька Данила забрали тоді до австрійської армії, а 2-літній хлопець, як найстарший син, мусив зайнятися родинним господарством. У селі він був активним у культурно-освітній праці та керував кооперативою. Під час пацифікації 1930 років зазнав знущань від польської окупантської влади.

У 1936 році майже уся родина Мазуренків виїхала до Канади. На господарстві у селі залишилася сестра Павлина з чоловіком. У Канаді Мазуренки влаштувалися на фармі в Етельберті в Манітобі, де за контрактом були зобов'язані пробути п'ять років. У цьому ж Етельберті покійний Данило був дяком, учителем, брав активну участь в театральних виставах і працював на фармі. Тому що це були дуже важкі роки економічної депресії в Канаді, брати Данила Василь і Іван та сестра Марія переїхали до Торонто і там влаштувалися на працю.

У 1941 році, закінчивши свій контрактовий речинець, Данило разом з батьками переселився також до Торонто. Тут він включився в українське громадське життя, став членом УНО, вступив до хору „Боян" та працював режисером в театральному гуртку.

В Торонто Данило, брат Іван і чоловік сестри Марії, Василь Базар, закупили готельне підприємство „Страт кона", а згодом поширили своє зацікавлення на закуп і продаж нерухомого майна. У Торонто Данило був одним із засновників української кредитової Спілки та скарбником Об'єднання Збаражчан у Канаді. Це об'єднання в той час гуртувало розпорошених колишніх мешканців збаразького повіту, організувало фонди і збирало матеріяли для видання реґіонального збірника, присвяченого Збаражчині. Данило вклав багато праці у видання цієї книги, бо фінансові справи показалися визначними у подоланні труднощів при появі двох томів фундаментальної книги, що побачили світ у 1980 і 1985 роках.

Данило Мазуренко як людина був скромної і благородної вдачі. Протягом життя він прочитав багато книжок і набув чимало всебічних знань. Був щедрий на добродійні цілі, підтримуючи українські організації і установи. Після Другої світової війни допомагав українським біженцям у таборах в Німеччині й Австрії та своїй родині на Збаражчині. Був людиною шляхетною, великим українським патріотом, дорогим приятелем, мав небуденне почуття гумору, вмів жити по-справжньому та іншому дати пораду. Під час праці над виданням про Збаражчину, він глибоко записався в мою пам'ять своїм теплим і приємним словом. Скажу щиро, що я любив його, шанував його поради і тому пам'ять про покійного Данила ніколи не згасне в моєму серці.

У своєму заповіті св. п. Данило залишив поважні суми грошей на українські національні цілі: 100,000 долярів — на Фонд родини Мазуренків при Фундації Катедри українознавчих студій Торонтонського університету, 10,000 долярів — на Фонд Допомоги Україні при СКВУ, 10,000 долярів — на Дім Опіки при Церкві св. Дмитрія в Торонто. Залишив також деякі суми грошей на пресу та на наші релігійні установи.

Панахиди, чин похорону та заупокійну Службу Божу в Церкві св. Покрови відслужив о. д-р Мирон Стасів. Покійного поховано на цвинтарі Парк Лавн в Торонто.

Св. п. Данило Мазуренко залишив у великому смутку дорогу дружину Ганну, брата Івана і сестру Марію з родинами та дальшу родину в Канаді і на Україні. Висловлюємо їм усім наші найглибші співчуття. А гостинна канадська земля нехай буде йому пером.

Володимир Жила

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

ЛІТНІ МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1993

Субота, 17-го липня
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ"

Субота, 24-го липня
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ — ТАРАС ПЕТРИНЕНКО і „ГРОНО"
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ФАТА МОРҐАНА"

Неділя, 25-го липня
Год. 2:15 по пол. — КОНЦЕРТ під відкритим небом: „ФАТА МОРҐАНА"

Субота, 31-го липня
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Учасники курсів українських народних танців на Союзівці
Керівник: балетмайстер РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
Гурт „ВЕСЕЛІ МУЗИКИ" з Києва
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ВОДОГРАЙ" з Ню Йорку

Неділя, 1-го серпня
Год. 2:15 по пол. — КОНЦЕРТ
СВІТЛАНА НИКИТЕНКО, сопрано
ҐАННА КУПОРОСОВА, піяно

Субота, 7-го серпня
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ.
Хор „ДУМКА" з Ню Йорку
Мистецький керівник ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра ТРІО ОЛЕСЯ КУЗИШИНА

Неділя, 8-го серпня — ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ

Субота, 14-го серпня
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Ансамбль „ЧЕРВОНИЙ МАК" при Театрі сучасного балету американського середнього заходу в Огайо
Мистецький керівник ВІРА МАҐДЕЛИНА ІЛЬЧИШИН
ГАЛИНА КОВГАНИЧ, ОКСАНА КОВГАНИЧ (донька) — виконання пісень під акомпаніямент ґітари та бандури
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ВОДОГРАЙ" з Ню Йорку

Субота, 21-го серпня — ВІДЗНАЧЕННЯ ДРУГОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Хор „ПРОМЕТЕЙ" з Філядельфії
Мистецький керівник АДРІЯН БРИТТАН
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „БУРЯ" з Торонто
Год. 11:30 веч. — ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ '94"

Субота, 28-го серпня
Год. 8:30 веч — ДОБРОЧИННИЙ КОНЦЕРТ***
у пам'ять св. п. ОЛЕКСИ „АЛЕКСА" ГОЛУБА
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „КРИШТАЛЬ" з Ню Джерзі

Неділя, 29-го серпня
Год. 2:15 по пол. — КОНЦЕРТ ТВОРІВ ЛЬВІВСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ під керівництвом М. СКОРИКА

КІНЕЦЬ ТИЖНЯ З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ

3-го, 4-го, 5-го, 6-го вересня
Програми присвячені
100-літтю „СВОБОДИ", 60-літтю „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
і 40-літтю „СОЮЗІВКИ"

*** Ввесь прибуток з концерту буде переданий родині АЛЕКСА в Рівному, яку протягом свого перебування в Америці він фінансово підтримував.

Щоп'ятниці запрошуємо вас на забаву під музику оркестри: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ": ГРИЦЬ ГРИНОВЕЦЬ, СТЕПАН БЕНЬ
Конферансьє програм: МАРІЯНКА ГАВРИЛЮК
Відповідальна за програми: АНЯ ДИДИК-ПЕТРЕНКО

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kerhonkson, New York 12446
914-626-5641

Пакунки до України з різноманітностями:
КОРАБЛЕМ, ЛІТАКОМ, СУПЕР-ЕКСПРЕСОМ.
Харчові пакунки на будь-який смак. Листи до України.
OKSANA Int'l Trade, Inc. (908) 925 - 0717

ECONOMY AIR FARES TO UKRAINE:

	Round trip	One way
New York/Kyyiv	$649	$375
New York/Lviv	$820	$450

FREGATA TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th Street
New York, N.Y. 10107
Tel.: (212) 541-5707

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ І УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ У НЮ ЙОРКУ
ФІЛЬМ „УКРАЇНА в ОГНІ"

який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Просимо наше громадянство допомогти нам фінансово закінчити фільм.

Фільм „Україна в Огні" — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Даймо змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього, який заступить голокост України.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі.

Пожертви можна відтягати від податку, виписуючи чеки на Ukrainian Art and Literary Club, N.Y. (U.V.O.)

Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND for "UKRAJINA V OHNI" No. of Account 9965 Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003

Ярослав Кулинич, *фільмовий продуцент*

УКРАЇНСЬКІ ПІДРУЧНИКИ та ДВОТОМНИЙ СЛОВНИК
для української молоді
авторства видатного педагога
сл. п. Марії Дейко

Це все ще єдиний повний українсько-англійський та англійсько-український незросійщений СЛОВНИК для молоді. Кожний том має понад 50,000 термінів, що включають ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ термінологію ЦЕРКВИ, молодечих організацій, українстики, військової справи, історії, медицини, фізики, хемії, інженерної справи, зоології, ботаніки та ін.

Замовляйте у видавництві „РІДНА МОВА":

Видання	Ціна (U.S. дол.)	Прошу мені вислати (прим.)
Буквар, 80 ст.	7.40	
Рідне Слово, 114 ст	8.00	
Волошки, 156 ст.	8.60	
Рідний Край, 162 ст.	9.00	
Євшан-Зілля, 220 ст.	9.60	
Про що тирса шелестіла, 262 ст.	10.50	
Словник-Двотомник, тверда оправа	35.00	

Опуст книгарням — 30%, а школам — 15%. Асекурована пересилка морем замовлень вагою понад 8 кілограмів — за наш рахунок. Асекурована пересилка Двотомника морем — 23.00 ам. дол.

Витніть, заповніть і вже вишліть це оголошення до:
RIDNA MOVA PUBLISHING
10 Savaris Court, Donvale, Vic., 3111
Australia, Tel. B.H. 836-1385; A.H. 873-2085

Маємо на складі новий наклад книжки
Ореста Субтельного
Subtelny, Orest:
UKRAINE: A HISTORY
(в англійській мові)
Published by the University of Toronto Press and Canadian Institute of Ukrainian Studies, Toronto, Buffalo, London, 1988, printed in Canada, pp. 665. Soft cover, price $25.00.
Можна набувати у книгарні Свободи.
Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

МАЄМО НА СКЛАДІ НОВУ КНИЖКУ
LUBOMYR LUCIUK
and
BOHDAN S. KORDAN:
ANGLO-AMERICAN PERSPECTIVES ON THE UKRAINIAN QUESTION 1938-1951
A DOCUMENTARY COLLECTION
Published by The Limestone Press, Kingston, Ontario, — Vestal, New York 1987, printed in Canada by Brown and Martin Ltd., pages 242. Price $20.00.
The residents of New Jersey add 6% sales Tax.
Documents, which indicate the relationship between the Ukrainian independence movement and the leading powers of the Western alliance before, during and after the Second World War.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

BUSINESS • OPPORTUNITIES •

ПРИВАТНА ФІРМА ШЕЛВ
займається всілякими справами проєктуванням будівництва, торгівлею, обслуговуванням і багато іншим.
В цій справі просимо звертатися на таку адресу:
290066 — Україна
м. Львів
вул. Теслюка 15а/10
Шевчук Володимир Васильович
Тел. 011-7-0322, 216-881

• РОЗШУКИ •

Американський Червоний Хрест
має дуже важливе повідомлення для таких осіб:
Кузьма Демедюк, нар. 1918 р. в Тернавці Хмельницької обл., Україна; еміґрував до ЗСА в 1921 р., одружений, має четверо дітей.
Григорій Демедюк, нар. 1925 р. в Чикаґо, Ілл., одружений, має двоє дітей, обидва є сини, Карпа і Степаніди (Ковальчук). Остання відома адреса: 1911 Columbus Dr., East Chicago, Indiana.
Просимо телеф. на число: (201) 433-3100, Том Бельський

Чи ви знаєте, що УНСоюз уділяє своїм членам:
- Перші гіпотечні позички (мортґеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Або, може ви думаєте перефінансувати існуючу позичку?

Щоб довідатися більше про наші гіпотечні позички, просимо вас телефонувати на число
(201) 451-2200 або
1 (800) 253-9862
(поза Н. Дж.)

25 LB FOOD PARCEL TO UKRAINE
$19.95
UKRAINE MARKETING CO.
(914) 962-6843

ЄВШАН
КНИЖКИ • АВДІО КАСЕТИ, КОМПАКТНІ ДИСКИ • ВІДЕО КАСЕТИ та ПІДРУЧНИКИ ДО НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ та АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.
Телефонуйте безплатно та замовляйте наш КАТАЛОГ
1-800-265-9858
P.O. Box 325 Beaconsfield
Quebec, Canada, H9W 5T8

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ різного роду матеріяли для вишивання, канви, книжки з українськими взорами, і т. п. в Арці.

• НА ПРОДАЖ •

Нове мешкання
на партері, одна спальня, на Українському Селі в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Тел.: (908) 885-5740 або веч. (913) 381-2345, call collect

•FUNERAL DIRECTORS•

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555